

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Βενιζέλου 64
Τ.Κ. : 546 31, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. : 2310-221726
Φαξ : 2310-265468
Ιστοσελίδα : www.geotee-kma.gr
E-mail : geotekma@otenet.gr

Θεσσαλονίκη: 08-09-2016

Αριθμ. πρωτ: 686

Προς:

Τον κ. Πρωθυπουργό της Ελλάδας, τον κ.
Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
και τους κ.κ. επικεφαλές των πολιτικών
κομμάτων που επισκέπτονται την 81^η Δ.Ε.Θ.

Κοιν.:

Ως Πίνακας Διανομής

Θέμα: «ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ»

«Δε φτάνει ο ήλιος μοναχά σοδειά η γη να δώσει, χρειάζονται κι άλλα πολλά και προπαντός η γνώση» Κωστής Παλαμάς.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Το Περιφερειακό Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε.) διαθέτει 8.500 γεωτεχνικούς επιστήμονες (γεωπόνους, δασολόγους, κτηνιάτρους, γεωλόγους και ιχθυολόγους) ως μέλη και δραστηριοποιείται στην πιο δυναμική αγροτική περιοχή της Ελλάδας. Στα πλαίσια του θεσμικού του ρόλου (ν. 1474/1984, ΦΕΚ Α' 128) ως συμβούλου της Πολιτείας στα θέματα της πρωτογενούς παραγωγής και της επεξεργασίας, μεταποίησης, διακίνησης και εμπορίας των προϊόντων αυτής καταθέτει κάθε χρόνο έγγραφα υπομνήματα προς τον Πρωθυπουργό και τους επικεφαλές των πολιτικών κομμάτων της Βουλής των Ελλήνων που επισκέπτονται τη Δ.Ε.Θ.

Δυστυχώς, όμως, με εξαίρεση τις απλές εκφράσεις των καλών προθέσεων, κανείς πολιτικός δεν έχει ουσιαστικά ανταποκριθεί μέχρι σήμερα σε όσα τον καλούμε να πράξει για να αλλάξει ο αγροτικός τομέας και η πραγματική συνεισφορά του στην εθνική οικονομία. Κι έτσι η χώρα και οι πολίτες της οδεύουν σταθερά στην οικονομική καταστροφή με μείωση παραγωγής ακόμη και στον «προνομιακό» αγροτικό τομέα, χωρίς επαρκή γνώση των δεδομένων, χωρίς αντίληψη της πραγματικότητας, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς οργάνωση, χωρίς συνεννόηση, χωρίς όραμα...

Δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε ότι στην Ελλάδα η ευημερία και η πρόοδος είναι ιστορικά συνδεδεμένες, από την αρχαιότητα, με την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τη μεταπολεμική-μετεμφυλιακή ανάπτυξη της περιόδου 1950 – 1980, κατά τη διάρκεια της οποίας ιδρύθηκε και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας.

Σήμερα, τριάντα πέντε (35) χρόνια μετά την είσοδο της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., το 1981 και την επακόλουθη ανυπαρξία οποιουδήποτε εθνικού σχεδιασμού αγροτικής πολιτικής, αλλά και τον παραγκωνισμό των γεωτεχνικών επιστημόνων, βιώνουμε τα αποτελέσματα των ιστορικών μας λαθών. Η περυσινή θεωρητική συζήτηση για τις επιπτώσεις μιας επιστροφής σε εθνικό νόμισμα ή μίας αναγκαστικής εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση ανέδειξε τραγικές αλήθειες: οι οικονομικές ενισχύσεις της ΕΕ προς την Ελλάδα για τον αγροτικό τομέα είναι μεν πολύ σημαντικές για τον Έλληνα αγρότη αφού καλύπτουν κατά μέσο όρο περίπου το 50% του εισοδήματός του, αλλά όλα τα χρήματα αυτά και άλλα τόσα, δυστυχώς, ξαναφεύγουν εκτός Ελλάδας γιατί εγκαταλείψαμε αφρόνως κατά την τελευταία τριακονταπενταετία, τόσο την εγχώρια παραγωγή αγροτικών εφοδίων, όσο και την παραγωγή ανταγωνιστικών και εξαγωγίμων αγροτικών προϊόντων.

Το υψηλό κόστος παραγωγής, που είναι και το ανταγωνιστικό μειονέκτημα των αγροτικών μας προϊόντων, αποτελεί μια πραγματική αιμορραγούσα πληγή για την ελληνική οικονομία γιατί «καταφέραμε» να εισάγουμε πλέον σχεδόν το σύνολο των αγροτικών μας εισροών: δηλαδή σπόρους, λιπάσματα, γεωργικά φάρμακα, γεωργικά μηχανήματα και τα παρελκόμενα αυτών, αγροτικά εργαλεία, καύσιμα, λιπαντικά και αναλώσιμα των γεωργικών μηχανημάτων, αντλητικά συγκροτήματα, ζωοτροφές, ζωικό κεφάλαιο αναπαραγωγής, αμελκτικό εξοπλισμό, τεχνικό εξοπλισμό και αυτοματισμούς μεταποίησης (εξοπλισμός ελαιολιβείων, παστερίωσης, τυροκομίας και επεξεργασίας γάλακτος κ.α.). Συνεπώς, οι οικονομικές ενισχύσεις προς τους αγρότες, είτε είναι άμεσες (ΟΣΔΕ), είτε δίνονται μέσω επενδυτικών σχεδίων βελτίωσης, τελικά καταλήγουν σε «ξένες» τσέπες...

Είναι, επίσης, εντυπωσιακή η σύμπτωση των αριθμών: κατά την τριακονταετία 1981 – 2011 εισέρευσαν στην Ελλάδα περίπου 65 δισεκατομμύρια ευρώ ευρωπαϊκών οικονομικών ενισχύσεων, όσο ήταν σχεδόν και το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων της Ελλάδας με τα άλλα κράτη μέλη της ΕΕ κατά την ίδια χρονική περίοδο. Το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (εξαγωγές – εισαγωγές προς όλες τις χώρες σε τρέχουσες τιμές μετατρεπόμενες σε ευρώ) από πλεονασματικό μετατράπηκε σε έντονα ελλειμματικό με συνεχή φθίνουσα πορεία (1981: + 38.367.000 €, 1991: - 311.102.000 €, 2001: - 1.003.460.000 €) και με αποκορύφωμα το έτος 2008, όπου το έλλειμμα του ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων ξεπέρασε τα τρία (3) δισεκατομμύρια ευρώ. Η ελπιδοφόρος και εντυπωσιακή μείωση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων στο 1/3 μόλις εκείνου του 2008 (από -3,3 δις ευρώ το 2008 σε -1,2 δις ευρώ το 2012), με παράλληλη αύξηση των εξαγωγών (περίπου κατά 1,2 δις ευρώ) και μείωση των εισαγωγών, υπήρξε το αποτέλεσμα μιας υγιούς και αναγκαστικής επιχειρηματικής αντίδρασης στην πρωτοφανή κρίση που αντιμετώπιζε η εγχώρια αγορά και όχι η απόρροια μιας οργανωμένης προσπάθειας της Πολιτείας και για αυτό παρέμεινε στα ίδια ελλειμματικά (-1,1 δις και -1,2 δις) επίπεδα κατά τα έτη 2013 και 2014, καθώς υπάρχουν σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα στην αγροτική οικονομία που δεν αντιμετωπίστηκαν. Η επιπρόσθετη μείωση του ελλείμματος στα -0,6 δις για το έτος 2015 οφείλεται

κατά τα 2/3 στην τεράστια αύξηση των εξαγωγών λαδιού το 2015 από 0,3 δις σε 0,7 δις, γεγονός που δεν επαναλαμβάνεται το 2016, καθώς το λάδι είναι ένα προϊόν του οποίου η παραγωγή και οι πωλήσεις έχουν έντονες ετήσιες διακυμάνσεις (παρενιαυτοφορία). Και δεν είναι μόνο οικονομικό το ζήτημα του ελλείμματος, καθώς δεν είμαστε πλέον αυτόνομοι στην Ελλάδα στα βασικά είδη διατροφής, δυσάρεστη εξέλιξη και με γεωστρατηγική σημασία (αυτάρκεια στο βόειο κρέας μόλις 20%, στο χοιρινό κρέας 30%, στο αγελαδινό γάλα 40%, στο αλεύρι για ψωμί 30%, στα όσπρια 30% κλπ).

Ακόμη, πιο συγκλονιστικό είναι το γεγονός, όμως, πως η Πολιτεία αντί να συνεργαστεί με τη γεωτεχνική επιστημονική κοινότητα και την αυτοδιοικητική της οντότητα, το ΓΕΩΤ.Ε.Ε., για να χαράξει ένα σχέδιο εξόδου από την κρίση με εφαρμογή πολιτικών που θα αναστρέψουν αυτήν την παρακμιακή πορεία, υιοθετεί άκριτα δημοσιονομικά μέτρα που θα πλήξουν καίρια και έτι περαιτέρω την ανταγωνιστικότητα των αγροτικών μας προϊόντων.

Συγκεκριμένα, η κατάργηση της μερικής επιστροφής στους αγρότες του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου θα αυξήσει υπέρμετρα το ήδη βεβαρυσμένο κόστος παραγωγής γιατί στην χώρα μας το κόστος καυσίμων, λιπαντικών και συντήρησης των γεωργικών μηχανημάτων ως ποσοστό της τελικής γεωργικής παραγωγής είναι διπλάσιο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μέσος όρος εικοσαετίας) λόγω της γεωμορφολογίας της και του πολυτεμαχισμένου αγροτικού της κλήρου. Οποιαδήποτε κυβέρνηση θα ήθελε να καταστήσει ανταγωνιστικά τα Ελληνικά αγροτικά προϊόντα θα έπρεπε να καταργήσει τους φόρους στο αγροτικό πετρέλαιο και όχι να τους αυξήσει. Στην πραγματικότητα το αφορολόγητο αγροτικό πετρέλαιο θα οδηγούσε σε αύξηση της αγροτικής παραγωγής, σε πτώση των τιμών πώλησης (συνδυασμός αύξησης παραγωγής και μείωσης κόστους), σε αύξηση των εξαγωγών, σε αύξηση της μεταποίησης στις βιομηχανίες τροφίμων και ποτών, σε αύξηση του εμπορίου, σε νέες θέσεις εργασίας και σε πολύ περισσότερα δημόσια έσοδα που θα προέρχονταν από τις παραπάνω δραστηριότητες, από αυτά που θα φέρει ο «στραγγαλισμός» της αγροτικής παραγωγής με αυξημένους φόρους στο αγροτικό πετρέλαιο (του οποίου η κατανάλωση και άρα οι συνολικοί φόροι θα μειωθούν).

Παράλληλα, δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα στην Ελλάδα μία συγκροτημένη και αποτελεσματική γενικότερη πολιτική για το κόστος ενέργειας στον αγροτικό χώρο (αγροτικό ρεύμα για γεωτρήσεις, θερμοκήπια, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, συστηματική αξιοποίηση των ΑΠΕ – γεωθερμία, αιολική και ηλιακή ενέργεια κ.α.), ούτε αξιοποιήθηκαν ή διαδόθηκαν τεχνολογίες και τεχνικές εξοικονόμησης ενέργειας και εισροών που θα μείωναν σημαντικά το κόστος παραγωγής. Το υψηλό κόστος παραγωγής, σε συνδυασμό με τη λανθασμένη πολιτική επιλογή της άκριτης αποδοχής του συνόλου της λεγόμενης «εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ» που οδήγησε πέρυσι στην ψήφιση της πλήρους κατάργησης του περιορισμού των ημερών παραγωγής για τον χαρακτηρισμό του φρέσκου αγελαδινού γάλακτος και μάλιστα όταν καταργούνταν οι ευρωπαϊκές ποσοστώσεις και εκτινάσσονταν στα ύψη η ευρωπαϊκή παραγωγή γάλακτος, οδηγούν στην καταστροφή την γαλακτοπαραγωγό αγελαδοτροφία που είναι ιδιαίτερα

ανεπτυγμένη στην Κεντρική Μακεδονία. Και δεν είναι αυτή η απόφαση το μοναδικό λάθος, αλλά ακόμη η απόφαση για τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος (παστεριωμένου ή συμπυκνωμένου) στο ελληνικό γιαούρτι και η διαφαινόμενη δυνατότητα να παράγουν την φέτα τρίτες χώρες αποτελούν καίρια και «ανεξήγητα» πλήγματα για την ελληνική κτηνοτροφία και αγροτική ανάπτυξη γενικότερα.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Οποιαδήποτε πολιτική αύξησης της ανταγωνιστικότητας των ποιοτικών αγροτικών προϊόντων μας και επανασύστασης της παραγωγής ελληνικών αγροτικών εφοδίων (ελληνικοί σπόροι, λιπάσματα κλπ) έχει ως **απαραίτητη και αποκλειστική προϋπόθεση** την ορθολογική εφαρμογή των γεωτεχνικών επιστημών σε κάθε στάδιο και διαδικασία παραγωγής. Η αξιοποίηση του υψηλής ποιότητας ελληνικού επιστημονικού δυναμικού αποτελεί (όπως αποτέλεσε και στο παρελθόν) το κλειδί για την αγροτική ανάπτυξη της χώρας. Αντί αυτού, όμως, είδαμε έκπληκτοι τη νομοθετική προσπάθεια απομάκρυνσης των γεωτεχνικών επιστημόνων από τη διαδικασία παραγωγής και διακίνησης φυτικού πολλαπλασιαστικού υλικού, λιπασμάτων και γεωργικών φαρμάκων και της αντικατάστασης των εξειδικευμένων επιστημόνων από μη επιστήμονες που θα «καταρτίζονταν» για 65 ώρες συνολικά! Γίναμε μάρτυρες της λεγόμενης «απελευθέρωσης» του επαγγέλματος του γεωτεχνικού (που δεν είχε ποτέ στην Ελλάδα κανενός είδους περιορισμό), η οποία, σύμφωνα με τους Θεσμούς, σημαίνει την αντικατάσταση της γεωτεχνικής επιστήμης (5ετών σπουδών) από την επαγγελματική κατάρτιση ολιγόωρων σεμιναρίων! Κι όλα αυτά, με τις Πανεπιστημιακές Γεωτεχνικές Σχολές βαθιά υποχρηματοδοτημένες, το ερευνητικά Ινστιτούτο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ πλήρως υποστελεχωμένο και τις δημόσιες Γεωτεχνικές Υπηρεσίες αποδεκατισμένες, συνθέτουν μια εικόνα αδυναμίας να υποστηριχθεί η πρωτογενής παραγωγή επαρκώς, με την αγροτική οικονομία να είναι, δυστυχώς, καταδικασμένη σε μακροχρόνια ύφεση και μαρασμό, εάν δεν αναστραφεί αυτή η πορεία προς την καταστροφή. Και οι κίνδυνοι από αυτήν τη γενική εικόνα εγκατάλειψης της εφαρμογής των γεωτεχνικών επιστημών δεν είναι μόνο οικονομικοί, αλλά και περιβαλλοντικοί και δημόσιας υγείας, αφού το έργο των γεωτεχνικών καλύπτει και τη διασφάλιση της διακίνησης ποιοτικών και ασφαλών τροφίμων, την εκρίζωση και μη μετάδοση ζωνόσων και ζωανθρωπονόσων, την προστασία του δασικού, θαλάσσιου και φυσικού περιβάλλοντος και την προστασία και αειφορική αξιοποίηση των φυσικών πόρων (ορυκτά, έδαφος, νερό κ.α.).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της διαχρονικής (μετά το 1981) και μόνιμης κακοδιαχείρισης και της αυτοκαταστροφικής ελληνικής αγροτικής πολιτικής αποτελεί η **Τράπεζα Γενετικού Υλικού**, η οποία ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1981 ως απαίτηση του FAO του ΟΗΕ, αν και η διάσωση του ανεκτίμητου εθνικού πλούτου των φυτογενετικών πόρων θα έπρεπε να είναι αυτονόητη υποχρέωσή μας. Έκτοτε παραμένει ένας απρόσωπος εθνικός φορέας χωρίς καμία δυνατότητα αξιοποίησης των φυτογενετικών πόρων, με ένα κατασκευασμένο και εξοπλισμένο κτίριο που ποτέ δεν παρελήφθη

επισήμως και «ρημάζει» κλειδωμένο και αναξιοποίητο. Σε αυτή την θλιβερή εικόνα, αντιπαραβάλλεται το φιλότιμο λίγων άξιων γεωτεχνικών επιστημόνων του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ που με πενιχρά μέσα τα οποία δανείστηκαν από άλλα ερευνητικά προγράμματα και με πολλή προσωπική εργασία δημιούργησαν αυτά τα 35 χρόνια μια εθνική συλλογή που αποτελείται από 11.000 περίπου εντόπιες ποικιλίες και άγρια συγγενικά είδη σε μορφή σπόρων διατηρημένων σε ψυκτικούς θαλάμους μακρόχρονης διατήρησης, αλλά και μία πλούσια συλλογή περίπου 300 σπάνιων γηγενών ποικιλιών αμπέλου που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της τοπικής παράδοσης (τοπικοί οίνοι, παραδοσιακά ηδύποτα κ.α.). Όλος αυτός ο ατίμητος πλούτος όχι μόνο δεν αξιοποιείται επαρκώς, ούτε καν υπάρχει η θεσμική πρόβλεψη για να αξιοποιηθεί, αλλά και κινδυνεύει να χαθεί οριστικά από μία απρόβλεπτη βλάβη του πεπαλαιωμένου εξοπλισμού. Η λύση και αυτού του προβλήματος δεν χρειάζεται σημαντικούς οικονομικούς πόρους. Νομοθετική ρύθμιση με κοινή λογική και αγάπη για την Ελλάδα χρειάζεται.

Σημαντικό πρόβλημα για την ανταγωνιστικότητα του πρωτογενούς τομέα αποτελεί, επίσης, η μεγάλη ηλικία και το συνακόλουθο χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των απασχολούμενων στον τομέα, καθώς μόλις το 1,2 % είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Με ποσοστό, όμως, επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που κυμαίνεται στο 2 - 3 % των αγροτών με βασική εκπαίδευση, το πολλάκις εξαγγελθέν «πράσινο πτυχίο» αποτέλεσε μια ακόμη ουτοπία της σκληρής ελληνικής πραγματικότητας. Το κάλεσμα που απευθύνθηκε στους νέους ανθρώπους για να ασχοληθούν με τον πρωτογενή τομέα της παραγωγής, ενώ ήταν μία σωστή πολιτική επιλογή στα χρόνια της κρίσης και σε μια χώρα με μεγάλο ποσοστό υπερήλικων αγροτών, δεν συνοδεύτηκε από έργα και δράσεις οργανωμένης υποστήριξής τους. Αντίθετα, οι 87.000 νέοι Έλληνες αγρότες (ηλικίας 18 έως 40 ετών) που αποδέχθηκαν την πρό(σ)κληση αυτή, στερήθηκαν κι αυτά που δικαιούνταν, λαμβάνοντας κατά μέσο όρο ενιαία ενίσχυση ύψους μόλις 9,3 ευρώ ανά στρέμμα (ΟΣΔΕ 2013), όταν ο μέσος Έλληνας αγρότης έλαβε ενιαία ενίσχυση ύψους 38,4 ευρώ ανά στρέμμα και έτσι δημιουργήθηκε ένα τεχνητό έλλειμμα ανταγωνιστικότητας στους νέους ανθρώπους στους οποίους έπρεπε να επενδύσουμε για μια σύγχρονη και ανταγωνιστική αγροτική παραγωγή. Και φυσικά η πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη των νέων και καινοτόμων καλλιέργειών είναι πρακτικά αδύνατη και καταδικασμένη σε αποτυχία χωρίς την ανασύσταση των γεωργικών εφαρμογών που αφρόνως εγκαταλείψαμε στα χρόνια της ανεμελιάς του αισώπειου τζιτζικα (μία παγκόσμια πρωτοτυπία για αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες).

Τέλος, ο συνεργατισμός και οι ομαδικές δράσεις των αγροτών μπορούν υπό προϋποθέσεις να οδηγήσουν στη μείωση του κόστους παραγωγής (π.χ. κοινή χρήση ή αγορά μηχανημάτων, εγκαταστάσεων και γεωργικών εφοδίων) και στην αύξηση της τιμής πώλησης του παραγωγού με την κοινή πώληση ή εμπορία των πρωτογενών προϊόντων ή ακόμη και με τη μεταποίηση αυτών (αυξημένη προστιθέμενη αξία). Το συνεταριστικό κίνημα, όμως, αποδυναμώθηκε σημαντικά τα τελευταία χρόνια από τις λανθασμένες πρακτικές του παρελθόντος και οι Έλληνες αγρότες κατά κανόνα δεν

εκμεταλλεύθηκαν επαρκώς ούτε το ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο των ομάδων παραγωγών και έτσι βρέθηκαν απομονωμένοι, με μικρές εκμεταλλεύσεις και χωρίς διαπραγματευτική ισχύ απέναντι σε εμπόρους που συρρίκνωσαν τις τιμές του παραγωγού και φούσκωσαν τις τιμές του καταναλωτή. Είναι, συνεπώς, αδήριτη ανάγκη η εξυγίανση και αναγέννηση του συνεταιριστικού κινήματος και η θέσπιση αυστηρών κανόνων που θα διασφαλίζουν την ορθολογική λειτουργία τους με τη συνεισφορά εξειδικευμένων επιστημόνων, επιτυγχάνοντας την ανάκτηση της εμπιστοσύνης του Έλληνα αγρότη στις ομαδικές δράσεις

Το Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, μαζί με το Γεωπονικό Σύλλογο Μακεδονίας – Θράκης και την Πανελλήνια Ένωση Νέων Αγροτών εκπόνησαν από το 2012 ένα πλαίσιο 16 προτάσεων με τον τίτλο «**ΥΠΑΙΘΡΟΣ 2020**» που θα μπορούσε να αποτελέσει μέρος ενός εθνικού σχεδίου, αλλά για τέσσερα (4) ολόκληρα χρόνια οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες του αρμόδιου Υπουργείου «κωφεύουν» στη διαρκή πρόσκλησή μας για συνάντηση και συζήτηση των προτάσεών μας και έχουν «ευήκοα ώτα» μόνο για τους μετακλητούς τους συμβούλους που έρχονται και παρέρχονται, δείχνοντας, όμως, έτσι είτε αδιαφορία για τη συγκρότηση εθνικής αγροτικής πολιτικής, είτε περιφρόνηση προς ένα νομοθετημένο και επίσημο σύμβουλο της Κυβέρνησης, την οποία δεν αξίζει ούτε το σύνολο των γεωτεχνικών επιστημόνων που είναι μέλη του Επιμελητηρίου, ούτε η χώρα που ζημιώνει.

Η διαρκής και μακροχρόνια αποτυχία άσκησης αποτελεσματικής αγροτικής πολιτικής στην Ελλάδα έχει ιδιαίτερα αρνητικό αντίκτυπο στη γεωγραφική περιοχή που δραστηριοποιούμαστε, καθώς η Κεντρική Μακεδονία έχει ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα στην Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία κατά 50% μεγαλύτερο του εθνικού μέσου όρου και αρδεύεται το 48% της γεωργικής της γης (στην Κεντρική Μακεδονία βρίσκεται το 24% της αρδευόμενης ελληνικής γεωργικής γης). Η απουσία της πλήρους οικονομικής, δημοσιονομικής και πολιτικής ένωσης, μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης και κατ' επέκταση της ΕΕ, καθιστά αδήριτη ανάγκη τη χάραξη ενός Εθνικού Αγροτικού Σχεδιασμού, παράλληλου και συμβατού με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ, όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα κράτη μέλη. Η Ελλάδα ως ενιαίος πολιτικός, οικονομικός και καταναλωτικός χώρος με ενιαίους κανόνες και νομοθεσία (εθνική και ευρωπαϊκή) θα πρέπει πρώτα να καθορίσει τους άξονες ενός εθνικού σχεδίου που ως κύριο σκοπό θα έχει τη μείωση του σημαντικού ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων και των αγροτικών εφοδίων. Στα πλαίσια αυτής της εθνικής στρατηγικής για την προώθηση των εξαγωγών και την απόκτηση αυτάρκειας σε κρίσιμα για τη διατροφή μας προϊόντα θα πρέπει να καθοριστούν και προτεραιότητες ανά αιρετή Περιφέρεια με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του κάθε παραγωγικού κλάδου σε κάθε περιοχή. Παράλληλα, θα πρέπει να εκπονηθούν διαχειριστικά σχέδια και στα υδάτινα συστήματα, με συγκέντρωση αξιόπιστων δεδομένων σε σχέση με τις αλιευτικές δραστηριότητες και την επίπτωσή τους στα ιχθυαποθέματα, με σκοπό την χάραξη εθνικής αλιευτικής πολιτικής, καθώς και οι τομείς της αλιείας και των υδατοκαλλιεργειών αποτελούν βασικό πυλώνα ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να υποστηριχθούν διοικητικά και

οργανωτικά, οι υδατοκαλλιέργειες, η θαλάσσια αλιεία και η αλιεία εσωτερικών υδάτων, να γίνει επικαιροποίηση της αλιευτικής νομοθεσίας, αλλά και να διερευνηθεί η δυνατότητα της καλλιέργειας με άλλες μορφές, η παραγωγή βιολογικών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, η χρήση γεωθερμίας για τη θέρμανση των ιχθύων και η καλλιέργεια νέων ειδών.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Σε αυτή την εθνική προσπάθεια σας καλούμε να συμμετάσχετε όλοι με ομόνοια και ομοθυμία, γιατί τα προβλήματα που βιώνουμε είναι αντικειμενικά και οι επιπτώσεις τους μας αφορούν όλους, αλλά και τις ερχόμενες γενεές των Ελλήνων. Και σας δηλώνουμε την καθολική επιθυμία και ετοιμότητα συστράτευσης των χιλιάδων γεωτεχνικών επιστημόνων στην κοινή προσπάθεια ανοικοδόμησης της οικονομίας της πατρίδας μας.

Με τιμή,

Για τη Διοικούσα Επιτροπή του Περιφερειακού
Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Δρ. Αθανάσιος Σαρόπουλος

Γεώργιος Παπαρουσόπουλος

Γαβαλάς Νικόλαος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

1. Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελο Απόστολου
2. Τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάρκο Μπόλαρη
3. Τον Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, κ Απόστολο Τζιτζικώστα
4. Τον Γεν. Γραμματέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Νίκο Αντώνογλου
5. Τον Γεν. Γραμματέα Αγροτικής Πολιτικής & Διαχείρισης Κοινοτικών Πόρων κ. Χαράλαμπο Κασίμη
6. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
7. Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
8. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.
9. Π.Ε.Ν.Α.
10. Γεωτεχνικοί φορείς.
11. ΜΜΕ.